

nu i dag, når vi har afsluttet tredjebehandlingen, på lovens grund byde de første 1.500 kosovoalbaniere velkommen til Danmark, velkommen til asyl i sikkerhed og tryghed, og det er trods alt det, det drejer sig om lige nu.

Afslutningsvis vil jeg gerne opfordre regeringen til at være parat til også at modtage flere flygtninge, hvis vi skulle få en anmodning om det fra UNHCR. Det giver loven nemlig mulighed for, og også det har været afgørende for Kristeligt Folkeparti.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

På en meget trist baggrund har det alligevel været en god dag for Folketinget med denne debat om, hvordan man ønsker at håndtere situationen både i nærområdet og her i landet for så vidt angår fordrevne personer fra Kosovo.

Jeg synes, flere partier har været mere optaget af, om det skal være 1, 2, 3 eller 5 år, hvor vi andre er mere optaget af, hvad vi kan gøre her og nu, både dernede og også ved at tage de 1.500 herop, som vi har sagt ja til som første kvote. Der er ingen tvivl om, at det, vi vil søge at gå efter, er de særlig dårligt stillede fordrevne personer fra Makedonien, og det synes jeg skulle gøre et særligt indtryk på dem, som ikke ønsker at stemme for dette lovforslag. Der er ingen tvivl om, at den delegation fra Udlændingestyrelsen, der i morgen – hvis lovforslaget vedtages – afgår her fra Danmark for at bistå UNHCR i Skopje med at udvælge de personer, som har mest behov derfor, vil gøre det på den måde, som lovforslaget lægger op til.

Så mener jeg også, at vi løbende skal vurdere situationen, og jeg vil tro, alle kan være enige om, at vi også løbende skal vurdere loven. Nu er der jo en revisionsbestemmelse i den, og det er helt naturligt, men vi ville også gøre det alligevel. Vi bliver nødt til at vurdere situationen, jeg havde nær sagt måned for måned, for ikke at sige år for år.

Fru Pernille Frahm har, synes jeg, i hele sin argumentation været ude på at tillægge regeringen og dem, der vil stemme for lovforslaget, de dårligst tænkelige motiver. Jeg synes, vi har gjort, hvad vi kunne for fra ministeriets side og regeringens side at tydeliggøre, hvad der er vores hensigter, også de steder, hvor der gives bemyndigelse til ministeren, og jeg kan slet ikke forstå, hvad SF får ud af at gøre det, for det er jo i og for sig et ærinde, der ligner Dansk Folkepartis. Jeg har også haft meget vanskeligt ved at forstå, at når kendte personer med fine titler

udtaler sig negativt om lovforslaget, er SF de første til at tillægge dem den fulde og hele ret til at vurdere denne sag.

Jeg tror, det var fru Pernille Frahm, der sagde, at de havde nok en smule forstand på det, og jeg opfattede det, som om de personer skulle være de eneste, der havde forstand på det. Jeg gør lige opmærksom på, at ministeriet i høj grad har ekspertise på dette område, og det blev jo også fremhævet før af hr. Jann Sjørnsen med henvisning til de svar, vi har givet på forholdsvis kort tid.

Jeg vil gerne sige en stor tak til Venstre og De Konservative, som faktisk fra første færd var villige til at stemme for lovforslaget og endda gennemføre mere, end tilfældet er blevet. Jeg vil også gerne sige tak til CD og Kristeligt Folkeparti og for det sidste med ændringsforslag – tak fordi de to partier har villet støtte lovforslaget, ja, de ville jo også på visse områder gå videre.

Fru Birthe Rønn Hornbech har efterlyst en løbende vurdering af, hvad der foregår. Jeg kan sige, at nyhedsbrevet fra Udlændingestyrelsen bliver nok en af de måder, det kan gøres hurtigst muligt på, så alle får orientering herom. Det er klart, at Retsudvalget, som behandler spørgsmålet, får det, og skal der gives endnu dyberegående information, er vi parat til at gøre det.

Fru Pia Kjærsgaard har gjort meget ud af, at ordet nødlov er noget, jeg har fået foræret for at få nogle til at stemme for. Nej, jeg mener faktisk, det var mig selv, der fandt på det, og så har andre tilsluttet sig det, og jeg synes faktisk, udtrykket i enhver henseende er rigtigt, for det er en ganske særlig nødordning. Der er ingen af dem, vi tager herop, der selv har haft lyst til at komme herop, men de kan bare ikke få lov til at være i Makedonien. De vil allerhelst blive i deres eget land og dernæst flytte til Albanien, men da de ikke kan nogen af delene, er det dem, vi nu hjælper.

Hr. Kristian Thulesen Dahl gjorde meget ud af, hvad befolkningen mon mener. Jeg tror aldrig, ministeriet har oplevet en så stor opbakning til flygtningesager, som vi har oplevet de sidste 14 dage til 3 uger. Folk ringer og tilbyder boliger, ja, selv private boliger, og folk vil gerne yde støtte til nærområderne, har vi jo set – meget fint – men har også sagt ja til at modtage dem her i landet. Vi hører jo, at nogle medlemmer af Folketinget synes, vi skal tage endnu flere, men det hører jeg altså også fra befolkning-